

[Rytter.]

Justitsminister om at læse Domssamlingen igennem, for saa vil den højtærede Minister se, at hans Tro i dette Tilfælde vil blive overbevist af Kendsgerningerne. Det vil altsaa let ses, at saadanne Straffe i de nævnte Tilfælde ikke vil blive effektive. Jeg mener nemlig, at det er forkert at lægge Vægt paa, at Straffen skal være lige følelig, for lige følelig kan Straf aldrig blive for den velhavende og den ubemidlede, da deres Forhold er saa forskellige; men det, det gælder om, er, at Straffen bliver lige effektiv, lige nyttig, saaledes at den virker lige præventiv i de forskellige Henseender. Jeg tror derfor, at man skal sætte Straffen højt op, hvis vedkommende er Velhaver, og i modsatte Tilfælde ogsaa tage Hensyn til det. Dagsbodssystemet vil efter min Mening forkvale dette.

Der henvises til, at man i Finland og i Sverige er godt tilfreds med Dagsbodssystemet. Ja, det kommer an paa, hvem man taler med. Forholdet er nemlig det, som den højtærede Justitsminister ved lige saa godt som jeg, at hvis vi havde faaet Dagsbodssystemet indført her i Danmark i 1938 og man i 1939 spurgte en inkarneret Modstander af Systemet om, hvordan han saa paa det, vilde han uvægerligt svare: Ja, nu har vi faaet det, saa maa vi se at faa det bedste ud af det, vi kan ikke saadan forandre vor Lovgivning hver fjortende Dag eller hvert Aar; vi maa blive staaende ved den Lov, vi nu har faaet, og se at faa det bedste ud af den. Saaledes vil det ogsaa gaa herhjemme. Hvis den højtærede Justitsminister faar Held til at faa dette Lovforslag igennem, vil han ogsaa blandt Modstandere faa en loyal Opposition, der siger: Da vi nu engang har faaet Loven, og da vi er Modstandere af at forandre Love hver fjortende Dag eller hvert Aar, maa vi prøve paa, hvad godt vi kan faa ud af den. Men det er et Spørgsmaal, om man er saa glad ved Systemet i Norge og Sverige. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Statistikken deroppe viser, at der nok er mange Bøder, men de medfører ogsaa Afsoning i en hidtil ukendt Grad. Den Fordel, som man mente at opnaa ved at undgaa de smaa Frihedsstraffe, har man altsaa ikke opnaaet. Derfor tror jeg, Forholdet snarere er det, at man siger: Vi har nu faaet dette System, saa maa vi ogsaa se at faa det bedste ud af det. Men det, man søger at opnaa ved Dagsbodssystemet, nemlig at komme bort fra de smaa Frihedsstraffe, det opnaar man i Virkeligheden ikke, og jeg er bange for, at hvis man gennemfører Lovforslaget, faar

det den Konsekvens hos Domsmændene, at de, naar der bliver Tale om Forbrydelser som dem, jeg lige har nævnt, vil sige: Det er jo latterligt at idømme en Bøde, naar den ikke bliver større end saa og saa meget, lad os saa hellere tage den strenge Bestemmelse i Loven og give en Frihedsstraf. Naar der bliver Spørgsmaal om Overtrædelse af Fabriksloven, af Næringsloven, af Hasardloven, af Kvaksalverloven eller om Dyrplageri eller Udgivelse af falske Penge, er jeg bange for, at selv om man kunde lade vedkommende slippe med en ubetydelig Bøde, vil man sige som saa: Naar den skal sættes saa langt ned — som jeg her har nævnt —, vil det se for latterligt ud; saa maa vi idømme en strengere Straf, en Frihedsstraf.

Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Justitsminister, om Ministeren ikke mener, at den Vej, jeg som Justitsminister slog ind paa, var ganske fornuftig, idet jeg udfærdigede et Cirkulære til Statsadvokaterne. Ministeren har jo Lov til at henvende sig til Statsadvokaterne, men ikke til Domstolene, med Ordre. Og min Ordre gik ud paa: overalt, hvor I Statsadvokater mener, at vedkommende Forhold skal straffes med en større Bøde, vil I da værs'go paa Forhaand oplyse om Mandens økonomiske Forhold, saaledes at Domstolene ved, hvorledes disse er, og ikke kan indvende: Jo, men vi kendte ikke noget til hans økonomiske Forhold. Oplys om hans økonomiske Forhold, og saa maa vi se, om Domstolene ikke ogsaa vil tage Hensyn dertil. Hvis Domstolene ikke gør det i en Grad, som de Herrer Statsadvokater er tilfredsstillet ved, maa I øjeblikkelig appellere Dommen. Det var altsaa den Vej, jeg mener, en Justitsminister kan gaa, naar han vil gennemføre det Princip.

Jeg maa advare imod at gaa over til Dagsbodssystemet med lukkede Øjne. Vi maa overveje Sagen fra alle Sider, om det er fornuftigt at gaa med til Dagsbodssystemet eller ikke. Men jeg maa hævde over for den ærede socialdemokratiske Ordfører, at det ikke har noget med Demokrati at gøre, ikke noget som helst. For saa vidt er Spørgsmaalet et rent Diskussionsspørgsmaal. Det er et praktisk Spørgsmaal, som vi maa se at løse paa bedste Maade.

Men naar den højtærede Justitsminister saa gaar videre, maa jeg sige, at den højtærede Minister har overrasket mig. Den højtærede Justitsminister maatte, som jeg har vist, tage den Konsekvens, at hvor Øvrigheden skal fastsætte Bøden, skal Dagsbodssystemet ikke anvendes uden for